

ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΑΝΑΣΤΟΛΩΝ
ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Αίτηση Αναστολής

Πανελλήνιας Ομοσπονδίας Πολιτιστικών Συλλόγων Μακεδόνων, που εδρεύει στα Γιαννιτσά, οδό Δημάρχου Στάμκου 1, όπως νόμιμα εκπροσωπείται από τον πρόεδρό του Γεώργιο Τάτσιο, κάτοικο Ν. Πετριτσίου Σερρών, ΑΦΜ 997231140 ΔΟΥ Γιαννιτσών.

2. . **Παμμακεδονικής Ένωσης ΗΠΑ** που εδρεύει 149 Whitestone, NY 11357 USA όπως νόμιμα εκπροσωπείται από τον πρόεδρό της Δημήτρη Φιλιππίδη του Αθανασίου.

3. Της Συντονίστριας Παμμακεδονικών Ενώσεων Υψηλίου που εδρεύει 25 Rogers Street, Dover NH 03820 USA **Κατερίνας Γκατζούλη**, ατομικά.

4. **Παμμακεδονικής Ομοσπονδίας Αυστραλίας**, που εδρεύει 470 Queens Parade, Clifton Hill, Vivtoria, 3068, Australia, όπως νόμιμα εκπροσωπείται από τον πρόεδρό της Παναγιώτη Ιασωνίδη του Γεωργίου.

5. **Παμμακεδονικής Ένωσης Δυτικής Αυστραλίας** που εδρεύει Greek Macedonian Center, Corner of Wordsworht Avenue and Homer Streets, Inglewood, Western Australia 6062, όπως νόμιμα εκπροσωπείται από τον πρόεδρό της Παύλο Αφκο ΟΑΜ του Δημητρίου.

6. **Παμμακεδονικής Ένωσης Μελβούρνης/Βικτωρίας** που εδρεύει 470 Queens Parade Clifton Hill, Victoria Australia 3068, όπως νόμιμα εκπροσωπείται από τον πρόεδρό της Ανδρέα Μπαλλή του Αντωνίου.

7. **Παμμακεδονικής Ομοσπονδίας Νοτίου Αυστραλίας** που εδρεύει 94 Henley Beach Road, Mike End, SA 5031, όπως νόμιμα εκπροσωπείται από τον πρόεδρό της Ευάγγελο Τσιαπάρη του Βασιλείου.

9. **Παμμακεδονικής Ένωσης Νέας Νότιας Ουαλίας** που εδρεύει 140 P.O. Box, Earlwood NSW 2206 όπως νόμιμα εκπροσωπείται από τον πρόεδρό της Νικόλαο Φασσούλα του Χρήστου.

10. **Παμμακεδονικής Ένωσης Καναδά**, που εδρεύει στο Μόντρεαλ Καναδά, 10 Bonacres Avenue, Sacreborough, Ontario, M1C2P7, Canada, όπως νόμιμα εκπροσωπείται από τον πρόεδρό της Χρήστο Καρατζίο του Αργύρη.

11. **Παμμακεδονικής Ομοσπονδία Καναδά** που εδρεύει 406 Danforth Ave, Toronto, ON, M4K-12, όπως νόμιμα εκπροσωπείται από τον πρόεδρό της Γεώργιο Παπαδάκη.

13. **Παμμακεδονικής Ένωσης Ν. Αφρικής**, που εδρεύει στο Γιοχάνεσμπουργκ Ν. Αφρικής, cnr Wychwood Rd & Lobelia Rd, Germiston, Gauteng, όπως νόμιμα εκπροσωπείται από τον πρόεδρό της Αμύντα Παπαθανασίου,.

14. **Παμμακεδονικής Ένωσης Κουησλάνδης Αυστραλίας**, που εδρεύει στην Κουησλάνδη, P..BOX 5204 West End Qld 4101 Australia, όπως νόμιμα εκπροσωπείται από τον πρόεδρό της Δημήτριο Παπαγιάννη του Διαμαντή.

κατά

Υπουργού Εξωτερικών

Α. Με την καθ' ης η παρούσα αίτηση πράξη ο Υπουργός Εξωτερικών συνεβλήθη με την πΓΔΜ για την επίλυση διαφορών μεταξύ αυτής και της Ελλάδος ως προς διμερείς διαφορές μεταξύ των δύο κρατών. Αξιοσημείωτο είναι ότι η πΓΔΜ δεν αναφέρεται στην εν λόγω συμφωνία με το όνομα με το οποίο είναι αναγνωρισμένη ως υποκείμενο του δημοσίου διεθνούς δικαίου αλλά με παραπομπή στις σχετικές αποφάσεις του ΟΗΕ με την οποία αναγνωρίστηκε ως υποκείμενο του δημοσίου διεθνούς δικαίου με την «προσωρινή» ονομασία της. Με την εν λόγω υπογραφή, ο Υπουργός Εξωτερικών αποδέχθηκε ως οριστική ονομασία για το γειτονικό κράτος το όνομα «Δημοκρατία της Βόρειας Μακεδονίας», απεμπόλησε το δικαίωμα σε χρήση του επιθέτου «μακεδονικός» αφού επέτρεψε την χρήση του από τους γείτονες, αναγνώρισε την ύπαρξη «μακεδονικής» γλώσσας και έθνους και παρέπεμψε ως προς τις οικονομικές συνέπειες αυτής της αναγνώρισεως στο μέλλον. Σε εκτέλεση δε της συμφωνίας αυτής εξεδόθησαν και οι «επιστολές»

προς τον Γενικό Γραμματέα του ΝΑΤΟ και τον Πρόεδρο του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου.

Β. Κατά της καθ' ης η παρούσα πράξεως ασκήσαμε απολύτως εμπροθέσμως και παραδεκτώς αίτηση ακυρώσεως ενώπιον του Δικαστηρίου Σας που έχει ως προς το περιεχόμενο της ως εξής:

ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Αίτηση Ακυρώσεως

των

1. **Πανελλήνιας Ομοσπονδίας Πολιτιστικών Συλλόγων Μακεδονίας**, που εδρεύει στα Γιαννιτσά, οδό Δημάρχου Στάμκου 1, όπως νόμιμα εκπροσωπείται από τον πρόεδρό του Γεώργιο Τάτσιο, κάτοικο Ν. Πετριτσίου Σερρών, ΑΦΜ 997231140 ΔΟΥ Γιαννιτσών.
2. **Παμμακεδονικής Ένωσης ΗΠΑ** που εδρεύει 149 Whitestone, NY 11357 USA όπως νόμιμα εκπροσωπείται από τον πρόεδρό της Δημήτρη Φιλιππίδη του Αθανασίου.
3. Της Συντονίστριας Παμμακεδονικών Ενώσεων Υψηλίου που εδρεύει 25 Rogers Street, Dover NH 03820 USA **Κατερίνας Γκατζούλη**, ατομικά.
4. **Παμμακεδονικής Ομοσπονδίας Αυστραλίας**, που εδρεύει 470 Queens Parade, Clifton Hill, Vivtoria, 3068, Australia, όπως νόμιμα εκπροσωπείται από τον πρόεδρό της Παναγιώτη Ιασωνίδη του Γεωργίου.
5. **Παμμακεδονικής Ένωσης Δυτικής Αυστραλίας** που εδρεύει Greek Macedonian Center, Corner of Wordsworht Avenue and Homer Streets, Inglewood, Western Australia 6062, όπως νόμιμα εκπροσωπείται από τον πρόεδρό της Παύλο Αφκο ΟΑΜ του Δημητρίου.
6. **Παμμακεδονικής Ένωσης Μελβούρνης/Βικτωρίας** που εδρεύει 470 Queens Parade Clifton Hill, Victoria Australia 3068, όπως νόμιμα εκπροσωπείται από τον πρόεδρό της Ανδρέα Μπαλλή του Αντωνίου.

7. **Παμμακεδονικής Ομοσπονδίας Νοτίου Αυστραλίας** που εδρεύει 94 Henley Beach Road, Mike End, SA 5031, όπως νόμιμα εκπροσωπείται από τον πρόεδρό της Ευάγγελο Τσιαπάρη του Βασιλείου.

9. **Παμμακεδονικής Ένωσης Νέας Νότιας Ουαλίας** που εδρεύει 140 P.O. Box, Earlwood NSW 2206 όπως νόμιμα εκπροσωπείται από τον πρόεδρό της Νικόλαο Φασσούλα του Χρήστου.

10. **Παμμακεδονικής Ένωσης Καναδά**, που εδρεύει στο Μόντρεαλ Καναδά, 10 Bonacres Avenue, Sacreborough, Ontario, M1C2P7, Canada, όπως νόμιμα εκπροσωπείται από τον πρόεδρό της Χρήστο Καρατζίο του Αργύρη.

11. **Παμμακεδονικής Ομοσπονδία Καναδά** που εδρεύει 406 Danforth Ave, Toronto, ON, M4K-12, όπως νόμιμα εκπροσωπείται από τον πρόεδρό της Γεώργιο Παπαδάκη.

13. **Παμμακεδονικής Ένωσης Ν. Αφρικής**, που εδρεύει στο Γιοχάνεσμπουργκ Ν. Αφρικής, cnr Wychwood Rd & Lobelia Rd, Germiston, Gauteng, όπως νόμιμα εκπροσωπείται από τον πρόεδρό της Αμύντα Παπαθανασίου,.

14. **Παμμακεδονικής Ένωσης Κουησλάνδης Αυστραλίας**, που εδρεύει στην Κουησλάνδη, P..BOX 5204 West End Qld 4101 Australia, όπως νόμιμα εκπροσωπείται από τον πρόεδρό της Δημήτριο Παπαγιάννη του Διαμαντή.

κατά

Υπουργού Εξωτερικών

για την ακύρωση:

1. της από 17-6-2018 διοικητικής πράξεως υπογραφής από τον Υπουργό Εξωτερικών της «Τελικής Συμφωνίας για την επίλυση των διαφορών οι οποίες περιγράφονται στις αποφάσεις του Συμβουλίου Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών 817(1993) και 845(1993), τη λήξη της Ενδιάμεσης Συμφωνίας του 1995 και την εδραίωση Στρατηγικής Εταιρικής Σχέσης μεταξύ των μερών» [όπου αναφερόμενο μέρος η Ελληνική Δημοκρατία και μη αναφερόμενο, αλλά περιγραφόμενο, μέρος η «πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας» (πΓΔΜ)]

2. κάθε άλλης, αμέσως ή εμμέσως, συναφούς προγενεστέρας ή μεταγενεστέρας πράξεως ή παραλείψεως, καθώς και πράξεως εκτελέσεως και ιδίως:

α. της κατατεθείσας στη Βουλή διοικητικής πράξεως με τη μορφή επιστολής προς τον Γενικό Γραμματέα του ΝΑΤΟ με την οποία ο Υπουργός Εξωτερικών δηλώνει ότι συναινεί στην ένταξη της πΓΔΜ στη Συμμαχία

β. της κατατεθείσας στη Βουλή διοικητικής πράξεως με τη μορφή επιστολής προς τον Πρόεδρο του Συμβουλίου της ΕΕ με την οποία ο Υπουργός Εξωτερικών δηλώνει ότι συναινεί στην έναρξη διαδικασίας διαπραγμάτευσης για την ένταξη της πΓΔΜ στην ΕΕ.

Προσβάλλεται πράξη του Υπουργού Εξωτερικών με την οποία συνάπτει συμφωνία με την πΓΔΜ. Λόγοι για τους οποίους η παρούσα είναι παραδεκτή. Προβάλλεται παράβαση ουσιώδους τύπου της διαδικασίας, παράβαση νόμου και ιδίως σωρείας συνταγματικών διατάξεων και κακή χρήση της διακριτικής ευχερείας.

I. Με την προσβαλλόμενη ο Υπουργός Εξωτερικών συνεβλήθη με την πΓΔΜ για την επίλυση διαφορών μεταξύ αυτής και της Ελλάδος ως προς διμερείς διαφορές μεταξύ των δύο κρατών. Αξιοσημείωτο είναι ότι η πΓΔΜ δεν αναφέρεται στην εν λόγω συμφωνία με το όνομα με το οποίο είναι αναγνωρισμένη ως υποκείμενο του δημοσίου διεθνούς δικαίου αλλά με παραπομπή στις σχετικές αποφάσεις του ΟΗΕ με την οποία αναγνωρίστηκε ως υποκείμενο του δημοσίου διεθνούς δικαίου με την «προσωρινή» ονομασία της. Με την εν λόγω υπογραφή, ο Υπουργός Εξωτερικών αποδέχθηκε ως οριστική ονομασία για το γειτονικό κράτος το όνομα «Δημοκρατία της Βόρειας Μακεδονίας», απεμπόλησε το δικαίωμα σε χρήση του επιθέτου «μακεδονικός», αφού επέτρεψε την χρήση του από τους γείτονες, αναγνώρισε την ύπαρξη «μακεδονικής» γλώσσας και έθνους και παρέπεμψε ως προς τις οικονομικές συνέπειες αυτής της αναγνώρισεως στο μέλλον. Σε εκτέλεση δε της συμφωνίας αυτής εξεδόθησαν και οι «επιστολές» προς τον Γενικό Γραμματέα του ΝΑΤΟ και τον Πρόεδρο του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου.

II. Με έννομο συμφέρον προσβάλλουμε τις καθ' ων η παρούσα πράξεις του Υπουργού Εξωτερικών. Οι μεν τέσσερεις πρώτοι εξ ημών έχουμε στο καταστατικό μας ως σκοπό την προάσπιση της ελληνικής μακεδονικής μας ταυτότητας και της ελληνικότητας της Μακεδονίας και του ίδιου του ονόματος της Μακεδονίας.

Περαιτέρω, προβάλλουμε και έντονο ηθικό έννομο συμφέρον: Εμείς οι γηγενείς αυτόχθονες Μακεδόνες, Έλληνες αδιαμφισβήτητα (όπως δυστυχώς η διαπραγμάτευση της κυβέρνησης της Ελλάδας μας ανάγκασε να πρέπει να αποδεικνύουμε το αυτονόητο: ότι Μακεδόνες σημαίνει πάντοτε και μόνον Έλληνες), μόνιμοι κάτοικοι της Μακεδονίας επί σειρά χιλιετηρίδων, καταγόμενοι από τους αρχαίους Μακεδόνες, που ήταν Έλληνες γιατί ομιλούσαν την ελληνική, που ο Μ. Αλέξανδρος (που το όνομά του στα ελληνικά σημαίνει εκείνος που απωθεί τους άνδρες, γιος του Φιλίππου, αυτού δηλαδή που στα ελληνικά σημαίνει εκείνος που αγαπούσε τους ίππους, και απόγονος του Αλεξάνδρου του Α' μέλους της δυναστείας των Αργεαδών από το Άργος, την ελληνική πόλη στην Πελοπόννησο, ο οποίος ελέγχθηκε για την ελληνική καταγωγή του από τους Ελλανοδίκες που τον δέχθηκαν συμμετέχοντα στους Ολυμπιακούς Αγώνες), διδάχθηκε από τον έλληνα δάσκαλό του τον Αριστοτέλη και ξεκίνησε να διαδώσει τον ελληνικό πολιτισμό.

Εμείς ως κατευθείαν απόγονοι αυτών των Μακεδόνων έχουμε το νόμιμο δικαίωμα και επομένως έχουμε έννομο συμφέρον να ενδιαφερόμαστε για την διαφύλαξη της Ιστορίας μας, και να επιδιώκουμε αυτήν, όπως και τον σεβασμό των εθνικών αγώνων των προγόνων μας για την διαφύλαξη της Μακεδονίας στην Ελληνική επικράτεια όπου ανήκει και την ειρηνική συνύπαρξή μας με τους γειτονικούς λαούς, αλλά και την προάσπιση της εδαφικής ακεραιότητας της πατρίδας μας, της Ελλάδας, που με αιματηρότατους απελευθερωτικούς αγώνες κατόρθωσε να περικλείσει την Μακεδονία, την αρχαία, την αυθεντική ιστορικά και πολιτισμικά Μακεδονία.

Ειδικά, η Πανελλήνια Ομοσπονδία Πολιτιστικών Συλλόγων Μακεδόνων από τα τέλη Νοεμβρίου 2017 ξεκίνησε εκστρατεία επιδιώκοντας την αποτροπή παραχώρησης του ονόματος της Μακεδονίας στο γειτονικό κράτος των Σκοπίων με αποκλειστικό στόχο τη δικαίωση του Μακεδονικού Ελληνισμού. Η έναρξη πραγματοποιήθηκε με επίσκεψη στον Πρόεδρο της Ελληνικής Δημοκρατίας στον οποίον επιδόθηκε ΨΗΦΙΣΜΑ για μη παραχώρηση του όρου «Μακεδονία» επ’ ουδενί στο κράτος των σλαβο-αλβανών. Ζητήσαμε και λάβαμε ψηφίσματα Δημοτικών Συμβουλίων της συντριπτικής πλειοψηφίας των Δήμων της Μακεδονίας, τα οποία δείχνουν ΞΕΚΑΘΑΡΑ ότι η βούληση του κυρίαρχου λαού τάσσεται κατά της παραχώρησης του όρου Μακεδονία επ’ ουδενί. Ψηφίσματα εξέδωσαν και τα Περιφερειακά Συμβούλια της Κεντρικής, Ανατολικής και Δυτικής Μακεδονίας, καθώς και η ΚΕΔΕ. Πραγματοποιήσαμε δημόσια διαβούλευση σε 10 μεγάλες πόλεις της Μακεδονίας όπου προσκλήθηκαν ΟΛΟΙ οι κοινωνικοί φορείς του εκάστοτε Νομού. Γίνεται σαφές από τα πρακτικά αυτών των διαβουλεύσεων ότι ο λαός της Μακεδονίας απαιτεί να μην παραδοθεί το όνομα της Μακεδονίας, ούτε με γεωγραφικό, ούτε με χρονολογικό προσδιορισμό, ούτε ως συνθετικό, ούτε αμετάφραστο. Συλλέξαμε ηλεκτρονικά εκατοντάδες χιλιάδες υπογραφές σε χρονικό διάστημα ενός μήνα περίπου. Συνδιοργανώσαμε τα μεγαλειώδη συλλαλητήρια και η ανταπόκριση του κόσμου έδειξε ότι ΔΕΝ συμμερίζεται τη κυβερνητική βούληση για παράδοση του ονόματος της Μακεδονίας.

Απευθυνθήκαμε στον κ. Υπουργό Εξωτερικών και στους υπουργό Άμυνας και πρωθυπουργό με εξώδικα, καθώς επίσης και σε όλους ανεξαιρέτως τους βουλευτές του ελληνικού κοινοβουλίου, ενημερώνοντάς τους για τις έννομες συνέπειες των σχετικών με την Μακεδονία αποφάσεών τους, ώστε να απέχουν από αυτές, εις βάρος της Μακεδονίας και της Ελλάδας.

Επιπλέον, δεν μπορούμε ως Μακεδόνες και ακρίτες να ανεχόμαστε την παραχάραξη της ιστορίας, με σκοπό να δικαιώσει πολύχρονες ΕΔΑΦΙΚΕΣ ΒΛΕΨΕΙΣ, περί δημιουργίας της Μεγάλης Μακεδονίας (το ιδεολόγημα του σκοπιανού μακεδονισμού επικαλείται την ένωση της Μακεδονίας του Πιρίν, του Βαρδάρη και του Αιγαίου), οι οποίες και σήμερα υπάρχουν. Διότι άλλως

για ποιο λόγο να διεκδικείται ένα όνομα που καμία σχέση δεν είχε με τα εδάφη που κατοικεί αυτός ο σλαβικός λαός; Το κράτος που αντιποιείται το όνομα «Μακεδονία» και παρουσιάζεται επισήμως με δικούς του χάρτες σε ολόκληρο τον κόσμο (πανεπιστήμια, πλοία, επίσημες εκδηλώσεις του), με τα εδάφη της Ελλάδας ως τον Όλυμπο της Πιερίας μας και με ολόκληρη την Μακεδονία (δηλαδή την περιφέρεια της Ελλάδας γιατί μόνο αυτή είναι η Μακεδονία, απαραίτητη επεξήγηση δυστυχώς), η εκπαίδευση των παιδιών του κράτους των Σκοπίων επί 20 χρόνια ως καταγόμενοι από τον Μ. Αλέξανδρο και την αρχαία Μακεδονία και η διεκδίκηση με παραχάραξη της ιστορίας, του Μεγάλου Αλεξάνδρου και της από αυτόν καταγωγής, αποδεικνύουν ότι η παραχώρηση του ονόματος σημαίνει (λιγότερο ή περισσότερο βραχυπρόθεσμα), παραχώρηση εδαφών.

Εμείς ως ακρίτες υποφέρουμε και σφαγιάστηκαν οι παππούδες μας, για να μπορούμε να είμαστε Έλληνες και δεν ανεχόμαστε την κλοπή της ταυτότητας μας. Οι σκοπιανοί γιορτάζουν την σφαγή των Ελλήνων του Ίλιντεν του 1903, ως επέτειο τους, κι ονειρεύονται να την γιορτάζουν ξανά στα εδάφη μας, στην Μακεδονία, στην Ελλάδα. Αυτονομιστικά σωματεία έχουν ξεπηδήσει στην Ηράκλεια Σερρών, ΜΚΟ στην Θεσσαλονίκη, στην Φλώρινα, στην Έδεσσα. Ήδη το Ουράνιο Τόξο ζητάει αναγνώριση της ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΗΣ μειονότητας. Αν οι μακεδόνες είναι μειονότητα στην Μακεδονία, εμείς τι είμαστε; Ποιοι είμαστε; Θα σταματήσουμε να λεγόμαστε Μακεδόνες; ή θα διευκρινίζουμε κάθε φορά ότι είμαστε μακεδόνες εκ των αρχαίων, ενώ οι άλλοι μακεδόνες εκ των σλάβων; Γελοία πράγματα αν δεν ήταν απολύτως δραματικά για την πατρίδα μας και δεν οδηγούσαν ευθέως σε διαμελισμό της Ελλάδας.

Πόσο μάλλον που ήδη βλέπουμε ότι η σύνθετη ονομασία Βόρεια Μακεδονία, που υπενθυμίζει ότι υπάρχει η «νότια» προς ένωση!, ήδη πριν στεγνώσει το μελάνι στην συμφωνία έχει μετατραπεί σε σκέτο ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ. Σφετερίζονται το όνομα «Μακεδονία», το επίθετο «μακεδονικός», δημιουργώντας απόλυτη σύγχυση και τελικά αποκρυσταλλώνοντας στην διεθνή κοινή γνώμη την πεποίθηση ότι η Μακεδονία είναι το κράτος των

σκοπίων, στο οποίο ανήκει το μέρος της Ελλάδας Μακεδονία! Γεγονότα ανιστόρητα και εθνικά ολέθρια!

Σε μια περιοχή που ουδέποτε ιστορικά (ούτε στα αρχαία χρόνια, ούτε στη ρωμαϊκή εποχή, ούτε στα βυζαντινά χρόνια ούτε επί Οθωμανών) υπήρξε Μακεδονία. Για αυτό και μόνο η χρήση του ονόματος περικλείει επεκτατικές βλέψεις. Διότι ιστορικά η δική τους Μακεδονία σχεδιάστηκε με σκοπό να πάρει την δική μας, αυθεντική Μακεδονία. Επίσης το όνομα Μακεδονία, μόνο του, υπό οποιαδήποτε σύνθεση, αρκεί για τις επεκτατικές τους (και όχι αλυτρωτικές, που έχουν αυτοί που έχασαν πατρίδες, αλλά αυτοί που ψάχνουν νομιμοποίηση ψεύτικη για να καταλάβουν ξένα προς αυτούς εδάφη).

Ο κ. Υπουργός διατείνεται ότι συνήθισαν στην ιδέα, έτσι εκπαιδεύτηκαν επί 25 χρόνια, να αισθάνονται Μακεδόνες, κι αφού το επιθυμούν τόσο σφοδρά, οφείλουμε να τους αναγνωρίσουμε το δικαίωμα. Και αυτό έπραξε. Νομιμοποίησε για λογαριασμό του ελληνικού λαού, ενώ γνώριζε ότι είναι σύσσωμος αντίθετος προς την συμφωνία αυτή με οποιαδήποτε παραχώρηση του όρου ή παραγώγου Μακεδονία, τις εδαφικές βλέψεις του κρατιδίου αυτού, που απεργάζονται επί χρόνια ισχυροί διεθνώς δρώντες. Εθνικά κράτη.

Και θεώρησε αυτονόητο και δικαιολογημένο επειδή 25 χρόνια εκείνοι συνήθισαν το όνομα (ή 70 το πολύ), να προκαλείται σύγχυση στην διεθνή κοινή γνώμη αλλά και εμείς προσωπικά να απεμπολήσουμε την αποκλειστική χρήση του ονόματος της Μακεδονίας (και σταδιακά να αποκλειστούμε εντελώς από αυτήν με τρόπο που περιγράφουμε κατωτέρω), και της επί 3000 χρόνια ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ιστορίας μας και τελικά των εδαφών μας. Οι υποσημειώσεις, περί αρχαίας και σλαβικής δήθεν Μακεδονίας, γλώσσας εθνότητας, στην συμφωνία αποδεικνύουν το γεγονός, αν δεν το επιτείνουν!

Αποδεικνύει την παραχάραξη της ιστορίας και την διεκδίκηση των εδαφών μας, η εκπαίδευση των παιδιών τους ως Μακεδόνων, που βασίζεται σε ψευδή ιστορικά γεγονότα, και που με αυτόν τον τρόπο φανερά διεκδικούν την Ιστορία μας, και οδηγούν σε ανοιχτή επιθετικότητα εναντίον των εδαφών μας, όπως η έκδοση χαρτών στην χώρα τους που περιλαμβάνουν και δικά μας εδάφη.

Ότι πρόκειται για τα εδάφη της Μακεδονίας μας, κι όχι μόνο για το όνομα, την ιστορία και τα σύμβολα μας, το ξεκαθαρίζουν οι 373 επιφανείς καθηγητές πανεπιστημίου σε ολόκληρο τον κόσμο στην από 18/5/2009 επιστολή τους προς Ομπάμα, τότε Πρόεδρο των Ηνωμένων Πολιτειών Αμερικής, την οποία αυτολεξεί συμπεριλάβαμε στην εξώδικο δήλωσή μας στον κ. Υπουργό Εξωτερικών για να λάβει γνώση. Στην οποία οι καθηγητές καταλήγουν ότι πρέπει οι Πρόεδροι ΗΠΑ, Καναδά και Ευρωπαϊκής Ένωσης να άρουν την αναγνώριση τους στο κράτος αυτό με το όνομα «Μακεδονία», ώστε να μην δημιουργήσουν τις προϋποθέσεις για την επαναχάραξη συνόρων στα Βαλκάνια, εις βάρος της Ελλάδας, με την δικιά μας Μακεδονία εντασσόμενη σε νέο κράτος. Αυτή την πρόθεση επαναχάραξης των συνόρων νομιμοποιεί η προσβαλλόμενη συμφωνία.

Επίσης το επισημαίνουν και όλοι οι στρατηγικοί αναλυτές, Νίκος Λυγερός, Βασίλειος Μαρκεζίνης, Παναγιώτης Ήφαιστος, καθώς επίσης και οι καθηγητές γεωστρατηγικής του ΕΚΠΑ, Ιωάννης Μάζης, Κώστας Γρίβας, Γεώργιος Φίλης. Αλλά και η από ετών τοποθέτηση του υπουργού εξωτερικών Στετίνιους των ΗΠΑ, του 1944. Γεωπολιτικά αλλά και όπως αποδεικνύουν οι σκοποί της χρήσης του ονόματος της Μακεδονίας από τα Σκόπια, η παραχώρηση του ονόματος οδηγεί σε επαναχάραξη των συνόρων στην περιοχή. Σε διαμελισμό της Ελλάδας. Μόνον ο διεθνώς δρων, που το πράττει αυτό, άλλαξε. Τίποτα άλλο στο σχέδιο και την υλοποίησή του.

Μάλιστα με την διασάφηση από όλους τους ως άνω, (λεγόμενα του αναλυτή γεωστρατηγικής Νίκου Λυγερού εδώ) «ότι αυτήν την περίοδο κανείς δεν μπορεί να πιέσει την Ελλάδα, ένεκα του γεγονότος ότι βρίσκεται σε διαπραγματεύσεις με οικονομικούς κολοσσούς, για να υπογράψει τα συμβόλαια. Κατά συνέπεια ούτε η ΕΕ ούτε το ΝΑΤΟ μπορούν να κάνουν καμία κίνηση, ενώ όσον αφορά την Γερμανία, δεν βρίσκεται καν μέσα σ αυτό το πλαίσιο». Η ΕΕ ένωση μάλιστα όπως αποκαλύφθηκε δεν ήταν έτοιμη να ξεκινήσει τις ενταξιακές διαπραγματεύσεις, διότι υπάρχουν μέλη της (Γαλλία, Ολλανδία), που αντιτίθενται και σε κάθε περίπτωση σε κανένα από τα 35 κεφάλαια της προενταξιακής διαδικασίας δεν ήταν τα Σκόπια έτοιμα.

Άρα δεν είχε καμία σημασία η αναγνώριση από τις χώρες, που αποκαλούσαν τα Σκόπια «Μακεδονία» χωρίς καν επιθετικό προσδιορισμό, διότι μόνον η Ελλάδα μπορούσε να εκχωρήσει το αποκλειστικό της δικαίωμα σε χρήση του ονόματος, της ιστορίας (αυτονόητα, συνειρμικά και παρά τις υποσημειώσεις της συμφωνίας) και να νομιμοποιήσει την διεκδίκηση εδαφών μας, που ενυπάρχει στην ίδια την διεκδίκηση του ονόματος Μακεδονία, με οποιονδήποτε επιθετικό προσδιορισμό, χωρίς άλλο τι.

Και δεν έχει καμία σημασία η αναγνώριση του κρατιδίου από άλλους με το όνομα αυτό, διότι ΧΩΡΙΣ ΔΙΚΗ ΜΑΣ ΣΥΜΦΩΝΗ ΓΝΩΜΗ, δεν μπορεί να εισέλθει με το συνταγματικό της όνομα, ή με οποιοδήποτε άλλο κάνει χρήση του ορού «Μακεδονία», στους Διεθνείς Οργανισμούς της ΕΕ και του ΝΑΤΟ.

Ήταν έωλοι και αστείοι οι ισχυρισμοί του κ. Υπουργού Εξωτερικών ότι στο όνομα ΠΓΔΜ με το οποίο εισήλθε στον ΟΗΕ, το κράτος αυτό, ενυπήρχε ο όρος «Μακεδονία», άρα τον είχαμε αποδεχτεί. Το όνομα με το οποίο είχε εισέλθει στον ΟΗΕ, είχε εξ αρχής συμφωνηθεί προσωρινό, και γίνεται αμοιβαία αποδεκτό, ότι σκοπεύουν τα κράτη μετά από διαπραγματεύσεις να συμφωνήσουν σε άλλο, (χωρίς το όνομα «Μακεδονία»), σύμφωνα με την δέσμευση μετά σύσκεψη του συμβουλίου των πολιτικών αρχηγών της 13/4/1992, κατά την οποία «ΠΟΤΕ ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ και κανένα παράγωγό του στο όνομα της γειτονικής χώρας», σε οποιαδήποτε Γλώσσα μπορεί να χρησιμοποιηθεί.

Δέσμευση συνεπή προς τους 3 όρους που έθεσε η ΕΟΚ, (συμβούλιο υπουργών εξωτερικών), στις 16/12/1991, από την οποία ως σήμερα δεν έχει αποστεί με άλλη απόφασή της, σύμφωνα με την οποία, ζητήθηκε από καθένα εκ των κρατών της πρώην Γιουγκοσλαβίας, να δεσμευτούν εκτός των άλλων ότι «δεν θα διεξάγει εχθρική προπαγάνδα συμπεριλαμβανομένης και της χρήσης ΤΗΣ ΟΝΟΜΑΣΙΑΣ ΠΟΥ ΣΥΝΕΠΑΓΕΤΑΙ ΕΔΑΦΙΚΕΣ ΔΙΕΚΔΙΚΗΣΕΙΣ».

Δηλαδή το όνομα συνεπάγεται τις εδαφικές διεκδικήσεις. Και την εχθρική αυτήν προπαγάνδα το κράτος των Σκοπίων της διεξήγαγε επί όλα αυτά τα 27 χρόνια, με απόλυτη επιθετικότητα και παρά την ενδιάμεση συμφωνία την οποία επίσης μεγαλοπρεπώς καταπάτησε!

Άρα δέσμευση της Ελλάδας, μέσω της προσωρινής ονομασίας σε χρήση του ορού «Μακεδονία» από το γειτονικό μας κράτος δεν υπήρξε. Αντιθέτως.

Ούτε το 2008 δεσμεύτηκε η Ελλάδα σε σύνθετη ονομασία με τον όρο «Μακεδονία» να περιλαμβάνεται. Η ιστορία κατέγραψε, την απειλή ΒΕΤΟ στις 3/4/2008, από την τότε κυβέρνηση, σε περίπτωση συζήτησης του θέματος ένταξης των Σκοπίων στο ΝΑΤΟ, αιτία για την οποία το θέμα δεν ήλθε ποτέ για συζήτηση. Άλλη δέσμευση της χώρας τότε δεν υπήρξε, όπως αποδεικνύεται από την έλλειψη οποιασδήποτε συμφωνίας (*scripta manent*).

Ακόμα χειρότερα, και προς επίρρωση του ισχυρισμού μας ότι η παραχώρηση του ονόματος της Μακεδονίας μας από τον κ. Υπουργό Εξωτερικών με την προσβαλλόμενη, αποτελεί την θρυαλλίδα εδαφικού ακρωτηριασμού της Ελλάδας, αποδεικνύεται εκ του γεγονότος ότι ο πρόεδρος της Τουρκίας Ερντογάν, δήλωσε στις 5/2/2018, την επομένη του γιγάντιου συλλαλητηρίου της Αθήνας , ότι οι «Μακεδόνες», των Σκοπίων (που σαν εθνότητα δεν υπάρχουν κατά δική του ομολογία), είναι αδέρφια του, ότι υπάρχουν 6.000.000 τέτοιοι Μακεδόνες στην Τουρκία (!), ότι δεν θα επιτρέψει ποτέ η Τουρκία να εισέλθει το κράτος αυτό με άλλο όνομα στο ΝΑΤΟ (!, γιατί άραγε; Υπό οποία εκδοχή θέλει το όνομα «Μακεδονία», επειδή ακριβώς, οποιαδήποτε σύνθετη ονομασία ισοδυναμεί απολύτως με το σκέτο Μακεδονία).

Η Τουρκία παρενέβη στην διαπραγμάτευση με τον τρόπο αυτό, η οποία από τον Δεκέμβριο του 2017, έχει συνάψει στρατιωτική συμμαχία με τα Σκόπια και τα εξοπλίζει, γεγονός, το οποίο μετά την εισδοχή των Σκοπίων στο ΝΑΤΟ, θα επιταθεί, ενώ καθ' όλο το χρονικό διάστημα της δήθεν διαπραγμάτευσης, αξιωματούχοι των Σκοπίων, επανειλημμένα ο πρωθυπουργός Ζάεφ και ο Υπουργός Εξωτερικών Ντιμιτροφ, επισκέφθηκαν την Τουρκία, μιλώντας για τους αδελφικούς (!), δεσμούς αίματος (!), που συνδέουν τα δύο κράτη!

Η καταπάτηση της Ενδιάμεσης Συμφωνίας του 1995, που τερμάτισε η προσβαλλόμενη, σε όλα της τα 40 σημεία, αποδεικνύει την κακοπιστία του κράτους των Σκοπίων και τα κίνητρα και τους σκοπούς του, αναφορικά με την εκ μέρους μας μόνον επιβλαβή για τα συμφέροντα μας (καταστροφική την ονομάζουν όλοι οι γεωστρατηγικοί αναλυτές), παραχώρηση του ονόματος της

«Μακεδονίας». Όλοι οι επίσημοι χάρτες τους σε ολόκληρο τον κόσμο, φέρουν τα εδάφη της δικής μας Μακεδονίας, ενσωματωμένα, στο δικό τους κράτος.

Οι επεκτατικές τους βλέψεις, των Σκοπίων σε βάρος της Ελλάδας, επιβεβαιώθηκαν, κατά την επίσημη συνάντηση και υπογραφή της συμφωνίας. Στις 17/6/18 ο κ. Ζάεφ, παρών κατά την υπογραφή της Συμφωνίας από τους Υπουργούς Εξωτερικών, αναφέρθηκε πολλές φορές στα Σκόπια με την λέξη ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ (σκέτο χωρίς το «Βόρεια») ΚΑΙ ΜΑΚΕΔΟΝΕΣ τουλάχιστον 5 φορές, ενώ εμείς αναφερόμασταν από τον δικό μας Πρωθυπουργό (!), παρότι είμαστε η ΕΛΛΗΝΙΚΗ (λες και υπήρξε ποτέ άλλη!) ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ με τον όρο το ΒΟΡΕΙΟ ΚΟΜΜΑΤΙ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ (χωρίς δηλαδή χρήση για εμάς του όρου Μακεδονία!), δίνοντάς μας το στίγμα του πώς βλέπουν στο μέλλον την χρήση του όρου ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ, από τα Σκόπια και από εμάς αντιστοίχως. Τα Σκόπια θα έχουν την αποκλειστική χρήση, ως όλον (κρατική οντότητα), κι εμείς θα απεκδυθούμε πρακτικά κάθε δικαιώματος στην χρήση, ως μέρος ενός ευρύτερου όλου, της Ελλάδας. Αλλά το μέρος πάντοτε ανήκει στο όλον, και η σύγχυση αναφορικά με το κεφαλαιώδους, στρατηγικής σημασίας για την Ελλάδα ζήτημα, σε ποιο όλον ανήκουμε, σε αυτό της Ελλάδας, ή σε αυτό της Μακεδονίας, είναι εξαρχής εμφανής και επετράπη αδιανόητα δι' αυτής της εφιαλτικής συμφωνίας που εδώ προσβάλλουμε.

Για να είστε βέβαιοι ότι όχι, απλώς δεν βελτιώθηκε η κατάσταση των βέβαιων επεκτατικών βλέψεων των Σκοπίων, στο πλάνο επαναχάραξης των συνόρων μας (εδαφικού ακρωτηριασμού της Ελλάδας) από τους διεθνείς δρώντες, αναφερόμαστε σε άρθρο και χάρτη που παρουσίασε ο γερμανικός ειδησεογραφικός παγκόσμιος κολοσσός της Deutsche Welle, την επαύριον της συμφωνίας, στα οποία παρουσιάζεται το κρατίδιο αυτό, με τον τίτλο Σύγχρονη «Μακεδονία», να περιλαμβάνει το σημερινό κράτος των Σκοπίων και ολόκληρη την ελληνική Μακεδονία καθώς και εδάφη άλλων κρατών. Μάλιστα, στο άρθρο αναφέρεται ότι «η σύγχρονη Μακεδονία παρουσιάζεται με τα εδάφη που θα έπρεπε να έχει, την Μακεδονία του Αιγαίου (!), και τα τμήματα της Μακεδονίας που σήμερα (δήθεν), βρίσκονται στην Αλβανία, το Μαυροβούνιο και την Βουλγαρία». Και συνεχίζει το άρθρο αναλύοντας ποιά

πρέπει να είναι η Μακεδονία, με τα δικά μας ελληνικά εδάφη μέσα. Μια εικόνα χίλιες λέξεις.

Στον ίδιο ακριβώς πνεύμα και κατεύθυνση, η ανακοίνωση του Υπουργείου Εξωτερικών της Βουλγαρίας, την επομένη της υπογραφής της προσβαλλόμενης απόφασης, στις 18/6/2018, όπου εκφράζεται η «ελπίδα» η συμφωνία μεταξύ Σκοπίων Ελλάδας να μην αποτελέσει αφορμή αλλαγής συνόρων στην ευρύτερη περιοχή. Για τα δικά τους σύνορα ανησυχούν, γιατί τα δικά μας σύνορα, εμείς δια της προσβαλλόμενης βοηθάμε να αλλάξουν!

Επιπλέον, ο κ. Σάββας Καλεντερίδης, που υπήρξε στέλεχος της ΕΥΠ, και πλέον γεωστρατηγικός αναλυτής, δημοσίευσε σε άρθρο στην ιστοσελίδα του, τα επικείμενα βήματα διάλυσης της Ελλάδας (βήματα κατευθυνόμενα από μυστικές υπηρεσίες), που συμβαίνουν ήδη (κάποια ξεκίνησαν συγχρόνως με την διαπραγμάτευση), εξαιτίας της προσβαλλόμενης απόφασης, και τα οποία το Δικαστήριο Σας, πιστό στην τήρηση του Συντάγματος και στους Νόμους που συμφωνούν με αυτό, οφείλει να αποτρέψει παραχρήμα. Στο άρθρο αναφέρεται:

«1. Τα Σκόπια εισέρχονται στο NATO και πραγματοποιείται η επίσημη έναρξη των ενταξιακών διαπραγματεύσεων με την ΕΕ. Οι Σκοπιανοί αποκτούν ό,τι επιθυμούσαν από τους Έλληνες και πλέον μπορούν να είναι αδιάλλακτοι. (το γεγονός ότι απρόβλεπτοι εξωτερικοί παράγοντες, η αντίθεση κάποιων κρατών μελών, καθυστερούν για λίγο κάποιο σκέλος του βήματος αυτού καμία επιρροή δεν ασκεί στο αποτέλεσμα. Η από την Ελλάδα άρση του βέτο, αποτελεί την νομιμοποιητική δικαιολογητική βάση για όσα θα συμβούν).

2. Τα Σκόπια αποκτούν ΑΟΖ στον Θερμαϊκό και στο Αιγαίο. Αξιοποιούν πλήρως το λιμάνι της Θεσσαλονίκης το οποίο και χρησιμοποιούν για τις εμπορικές τους συναλλαγές, αποκτώντας ανεμπόδιστη έξοδο στη θάλασσα (αδιανόητα προβλέπεται στην συμφωνία, χωρίς μάλιστα διευκρίνιση, πόση! ΑΟΖ, πού!, αναλυτικά εξήγησε ο Νίκος Λυγερός).

3. Όπως έχει αποδείξει η Ιστορία μας με το φασιστικό μόρφωμα της Τουρκίας, η NATOϊκή συμμαχία δεν εξασφαλίζει φιλικές σχέσεις. Η

παραδοσιακή και ουσιαστική συμμαχία Σκοπίων και Τουρκίας, προμηνύουν παρόμοιες εθνικές δοκιμασίες για την Ελλάδα στα βόρεια σύνορα, σαν αυτές που αντιμετωπίζουμε στο Αιγαίο και τη Θράκη. (δηλαδή αμφισβήτηση της πραγματικής μας κυριαρχίας και εμφιλοχώρηση αποσχιστικών στοιχείων, ΜΚΟ, σωματείων, ενώσεων, πρακτικών ξένων κρατικών που συνιστούν δική τους άσκηση πραγματικής κυριαρχίας, υποχωρούσης της δικής μας).

4. Το επίθετο «Βόρεια» παύει να χρησιμοποιείται στην καθομιλουμένη. Είτε χάριν συντομίας, είτε λόγω σκοπιμότητας, τα Σκόπια γίνονται η μία και μοναδική, αληθινή Μακεδονία για τη διεθνή κοινότητα. Στα επίσημα έγγραφα, ο σύνθετος προσδιορισμός διατηρείται ως βασικός μοχλός για την επίτευξη των (δήθεν, κατασκευασμένων όσο και η εθνότητά τους), αλυτρωτικών και ιμπεριαλιστικών στόχων των Σκοπιανών. (Ήδη η κυρία Μογκερίνι αντιπρόεδρος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, ύπατη εκπρόσωπος της ΕΕ για θέματα εξωτερικής πολιτικής και πολιτικής Ασφάλειας, καλωσόρισε στις 25/6/2018, την Ελλάδα και την ψευδεπίγραφη «Μακεδονία», ούτε λεπτό δηλαδή δεν ονομάστηκε ποτέ Βόρεια, εξάρκεσε η νομιμοποίηση από την Ελλάδα, έστω και παράνομη και η από αυτήν άρση του βέτο).

5. Σύλληψη Ελλήνων πολιτών που διαμαρτύρονται την αρχή του τέλους της Μακεδονίας. Από το σημείο αυτό κάμπτεται κάθε μορφή αντίστασης. (Κι αυτό έχει ήδη ξεκινήσει, με την ανηλεή ρίψη χημικών στο Πισοδέρι, , Θεσσαλονίκη, και προσαγωγή κοσμίως διαμαρτυρομένων στην Ηρώδου του Αττικού πριν το Προεδρικό Μέγαρο, παρότι πρόκειται για ειρηνικές διαμαρτυρίες).

6. Μετονομασία αεροδρομίου «Μακεδονία» σε «Νίκος Γκάλης». Αντίστοιχη μετονομασία σταθμών, δημοσίων κτιρίων, μνημείων και οδών (προανήγγειλε ο δήμαρχος Θεσσαλονίκης, με την υπόμνηση ότι οι ξένοι επισκέπτες μπερδεύονται όταν προσγειώνονται στο αεροδρόμιο Μακεδονία της Θεσσαλονίκης ότι έφτασαν στα Σκόπια, που αποκάλεσε Μακεδονία).

7. Αναθεώρηση Συντάγματος Σκοπίων. Με την υποστήριξη και ενθάρρυνση Τουρκίας, ΗΠΑ, και Γερμανίας, το γειτονικό κράτος μετονομάζεται με μονομερή απόφαση σε «Μακεδονία», στα πρότυπα της

Υπεριορδανίας (1949), όταν και μετονομάστηκε σε Ιορδανία. (Ούτως ή άλλως ποτέ κανείς δεν το αποκάλεσε ως τώρα Βόρεια Μακεδονία....)

8. Οικειοποίηση αρχαίων Μακεδονικών συμβόλων (Ηλιος Βεργίνας, κτλ.) και ηρώων (Φίλιππος, Μ. Αλέξανδρος, κτλ.) από τα Σκόπια. Πλέον τα εν λόγω σύμβολα και οι προσωπικότητες δεν αναγνωρίζονται ως Ελληνικά αλλά ως «Μακεδονικά». (ήδη εκπομπή στο BBC αναγνώρισε ως σωστή απάντηση τον Μέγα Αλέξανδρο Μακεδόνα, και λάθος ότι είναι Έλληνας, τον Φεβρουάριο του 2018!)

9. Οι Σκοπιανοί με την ευγενή συνδρομή της Τουρκίας, ανασύρουν μέσω οθωμανικών αρχείων περιουσίες που ανήκουν σε Σκοπιανούς «Μακεδόνες», με απώτερο σκοπό την νομική τους διεκδίκηση σε «σκληρωμένες» περιοχές της Μακεδονίας, που βρίσκονται δηλαδή εντός ελληνικού εδάφους. (ήδη ο πρόεδρος της Τουρκίας έχει δηλώσει ότι κατοικούν 6.000.000 «μακεδόνες» στην χώρα του, και τα Σκόπια δεν θα μπούνε ποτέ στο ΝΑΤΟ χωρίς το όνομα Μακεδονία!).

10. Δικαίωση Σκοπιανών πολιτών από διεθνή και εγχώρια δικαστήρια. (κι αυτό ήδη ξεκίνησε διά της παραλείψεως διάλυσης σωματείων εδώ και διεκδίκησης στο εξωτερικό).

11. Εποικισμοί Σκοπιανών της διασποράς εντός Ελληνικού εδάφους.

12. Η αναγνώριση «Μακεδονικής ιθαγένειας» από την Ελλάδα δημιουργεί μια νέα «Μακεδονική εθνική ταυτότητα». Αναγνώριση από τα Σκόπια «Μακεδονικής μειονότητας» εντός της Ελλάδας. Με άλλα λόγια, οι Σκοπιανοί ξεκινούν να μιλούν για αδικημένους ομοεθνείς τους «Μακεδόνες», εντός της ελληνικής Επικράτειας (έχει ξεκινήσει. Ίδετε δηλώσεις Ζάεφ 6/3/2018, ότι «η όποια αλλαγή στο νομικό σύστημα της «Μακεδονίας» δεν αποτελεί μόνιμη εγγύηση για την Ελλάδα..... Εγώ είμαι έτοιμος, όπως αυτοί (οι έλληνες εννοεί στο σύνταγμά μας) μεριμνούν για τους Έλληνες εκτός Ελλάδας, έτσι και εμείς αντιστοίχως να μεριμνούμε για τους «Μακεδόνες», εκτός «Μακεδονίας»!!!». Θα υπερασπιστούν τους απόδημους «Μακεδόνες», εμάς δηλαδή γιατί άλλοι δεν υπάρχουν, τους (κατά το παραλήρημά τους) καταπιεσμένους από τους έλληνες, όπως μου επισημαίνει ο ιδρυτής αυτονομιστικής ιδεολογίας του

16

σωματείου ντόπιων σερραίων Κύριλλος και Μεθόδιος σε ανοιχτή δημόσια επιστολή του προς τον πρώτο από εμάς, που μου υπόσχεται απελευθέρωση! Ίδετε επίσης και απόφαση 1449 ΑΠ στην οποία αντίκειται η συμφωνία, απολύτως).

13. Δημιουργία «μακεδονικού θέματος» από τους σκοπιανούς, για υποτιθέμενη καταπίεση ομοεθνών τους στην Ελλάδα, και μη σεβασμού των ειδικών μειονοτικών δικαιωμάτων τους από την ελληνική κυβέρνηση. Προώθηση του «Μακεδονικού» ζητήματος σε διεθνείς οργανισμούς, φορείς και φόρα. (το ουράνιο τόξο έχει αναθέσει το ζήτημα σε γνωστή αγγλική δικηγορική εταιρεία ήδη, όπως έχει δημοσιευθεί για θέσπιση «μακεδονικής» μειονότητας στην Φλώρινα).

14. Άσκηση πιέσεων στην Ελλάδα από Σκόπια, τους συμμάχους, και υποστηρικτές τους (και όσους βρίσκονται από πίσω) για αναγνώριση Μακεδονικής μειονότητας εντός Ελλάδος, για δημιουργία Μακεδονικών πολιτιστικών σωματείων (με αντίστοιχη διεξαγωγή εκδηλώσεων), σχολείων και διδασχή της αναγνωρισμένης από την Ελλάδα «Μακεδονικής Γλώσσας» (ήδη κάποια έχουν δημιουργηθεί).

15. Άσκηση πιέσεων στην Ελλάδα από Σκόπια, τους συμμάχους, και υποστηρικτές τους (και όσους βρίσκονται από πίσω, (σχόλιο του αναλυτή!)) για συνδιαχείριση της Μακεδονικής πολιτιστικής κληρονομιάς, μνημείων, μουσείων και αρχαιολογικών χώρων εντός της Ελληνικής επικράτειας. Ξεκινάει η συνδιαχείριση με κοινά διοικητικά συμβούλια και επιμερισμό τουριστικών εσόδων σε Βεργίνα, Δίον, Φιλίππους, Πέλλα, Αμφίπολη, κτλ.

16. Με «σεβασμό» στην «Μακεδονική μειονότητα», ξεκινάει η εμφάνιση δίγλωσσων πινακίδων στις πόλεις της Ελληνικής περιφέρειας της Μακεδονίας, δηλαδή στα Ελληνικά και στην αναγνωρισμένη από την Ελλάδα «Μακεδονική γλώσσα» (π.χ. Δράμα – Драма, Φλώρινα – Лерин, Σέρρες – Сер και Θεσσαλονίκη – Солун). Το ίδιο συμβαίνει και στις δημόσιες ιστοσελίδες της περιοχής και τα δημόσια έγγραφα.

17. Ξεκινούν περιοδείες του Σκοπιανού Πρωθυπουργού στη Φλώρινα, Σέρρες,

κτλ. δίνοντας ομιλίες σε φορείς, σωματεία και σχολεία της «Μακεδονικής μειονότητας» αποκαλώντας τους «αδέρφια» του, όπως ακριβώς κάνει σήμερα ο Ερντογάν στη Θράκη αποκαλώντας τους Έλληνες μουσουλμάνους, «Τούρκους» και «αδέρφια» του, με την ανοχή και υποστήριξη της Ελληνικής κυβέρνησης. Το ίδιο συμβαίνει και στις δημόσιες ιστοσελίδες της περιοχής και τα δημόσια έγγραφα.

18. Ο Σκοπιανός Πρωθυπουργός εγκαινιάζει προξενείο της «Μακεδονίας» και στη Δυτική Ελληνική Μακεδονία, το οποίο θα εδρεύει στην Κοζάνη.

19. Από το κεντρικό Σκοπιανό προξενείο στη Θεσσαλονίκη, το οποίο σταδιακά μεταμορφώνεται σε δεύτερη Πρεσβεία των Σκοπίων, ο Σκοπιανός Πρωθυπουργός κανονίζει τα ραντεβού του με ντόπιους Έλληνες βουλευτές και τους αποκαλεί μπροστά στις κάμερες «δικούς του» και «φωνή των αληθινών Μακεδόνων στο Ελληνικό κοινοβούλιο».

20. Αναγνώριση και υποδοχή του Σκοπιανού Πρωθυπουργού στην Ελληνική περιφέρεια της Μακεδονίας με υποδοχές και τιμές εγχώριου πρωθυπουργού, με την ανοχή και υποστήριξη της Ελληνικής κυβέρνησης.

21. Κατηγορία Σκοπίων κατά της Ελλάδας για ιστορική εθνοκάθαρση κατά της «Μακεδονικής μειονότητας», εγκλημάτων πολέμου, εγκλημάτων κατά της ανθρωπότητας και γενοκτονία.

22. Αναγνώριση της γενοκτονίας από την Ελλάδα. Οι Μακεδονομάχοι Παύλος Μελάς, Κώττας Χρήστου, κ.ά. χαρακτηρίζονται εγκληματίες πολέμου και καταδικάζονται μετά θάνατον. Αποκαθήλωση μνημείων και προτομών από Κρήτη, Μάνη, κτλ.!!!

23. Η Ελλάδα αναγκάζεται να αποζημιώσει τη «Μακεδονία» και τη «Μακεδονική μειονότητα» για τα διεθνή μας εγκλήματα.

24. Σκοπιανή οικειοποίηση Μακεδονικών προσωπικοτήτων των γραμμάτων και των τεχνών (Αριστοτέλης, Πτολεμαίος, Αμερίας, Ερμαγόρας, Μερσύας, Ποσειδίππος). Μετάφραση και προώθηση βιβλίων Μακεδόνων φιλόσοφων (Ποσειδίππος, κτλ.). Μετάφραση και προώθηση βιβλίων Μακεδόνων φιλοσόφων και επιστημόνων στην «καθαρή» και «πρωτότυπη» τους Γλώσσα,

την αναγνωρισμένη από την Ελλάδα «Μακεδονική γλώσσα» (!) (Πολιτικά, Ηθικά Νικομάχεια, κτλ.).

25. Αλλαγή και αναθεώρηση Ελληνικών διδακτικών βιβλίων και σχολικών εγχειριδίων για την ιστορική αναγνώριση όλων των ανωτέρω, καθ' υπόδειξη της Κοινής Διεπιστημονικής Επιτροπής Εμπειρογνομόνων.

26. Ξεκινάει εκ των έσω εκστρατεία επανένωσης της «Μακεδονίας του Αιγαίου» (πρώην Ελληνική Περιφέρεια Μακεδονίας) με την ιστορική «Μακεδονία» (πρώην Σκόπια).

27. Άσκηση πιέσεων στην Ελλάδα από Σκόπια, τους συμμάχους, και υποστηρικτές τους (και όσους βρίσκονται από πίσω) για διενέργεια δημοψηφίσματος στα πρότυπα της Κριμαίας για «επανένωση».

28. Ιδρύεται εν μέσω πανηγυρισμών η «Μεγάλη Μακεδονία», με πρωτεύουσα τη Θεσσαλονίκη και πραγματοποιείται η απελευθέρωση των «Μακεδονικών κατεχόμενων» πόλεων από την φασιστική Ελλάδα.....

29. Διαμελισμός του Ελληνισμού σε Μακεδόνες του Βορρά, Ισλαμοθράκες, Κρήτες του Νότου, Ενετοεπτανήσιους, διασκορπισμένους Πόντιους, Έλληνες της Αττικής κτλ. Συλλογή λαών και φύλων στην ανατολική λεκάνη της Μεσογείου.

30. Διάλυση του Ελληνικού κράτους».

Αυτά είναι η επιεικής εκδοχή, διότι λιγότερο βραχυπρόθεσμη. Η πραγματικότητα είναι ότι στην Φλώρινα, ήδη οι Έλληνες βιώνουν μέσα από προπαγανδιστικά τραγούδια το «φύγετε Έλληνες φύγετε Έλληνες, η Θεσσαλονίκη και τα εδάφη αυτά είναι δικά μας». Βιώνουν επίσης μια καθημερινή κατατρομοκράτηση του ελληνικού πληθυσμού από ένα μικρό αριθμό δίγλωσσων, που αυτοαποκαλούνται, και μετετράπησαν με την προσβαλλόμενη πλέον σε ΜΑΚΕΔΟΝΕΣ. Αυτοί με θετικές πλέον ενέργειες, σπρώχνουν τον ελληνικό πληθυσμό της Μακεδονίας, τον πραγματικό μακεδονικό πληθυσμό να εγκαταλείψει τα σπίτια του, (ήδη χρειαζόμαστε διευκρινήσεις για το ποιος και πόσο Μακεδόνας είναι ακόμα και μεταξύ μας, μέσα στην Ελλάδα), διότι το ελληνικό κράτος δεν προστατεύει την πραγματική

κυριαρχία του στα εδάφη του και δεν διασφαλίζει την προστασία των ελλήνων πολιτών που αισθάνονται έλληνες!

Επιπλέον, στην Ηράκλεια Σερρών, ήδη από τον Ιανουάριο του 2018, αναγνωρίστηκε σωματείο με την επωνυμία Αδελφότητα Ντόπιων Σερραίων Κύριλλος και Μεθόδιος, που επικαλείται ως αληθινή μακεδονική γλώσσα την σλαβομακεδονική, και ότι οι μακεδόνες, μεταξύ των οποίων και ο νόμιμος εκπρόσωπος της πρώτης, Γεώργιος Τάτσιος, είμαστε καταπιεσμένοι από τους Έλληνες σλαβόφωνοι, που τα αδέλφια μας οι σκοπιανοί θα μας ελευθερώσουν! Αν είναι τυχαίο συμβάν, το καταλείπω στην κρίση Σας. Επισυνάπτω σχετική επιστολή.

Παρότι υπεβλήθη σχετικά μήνυση, η Ελληνική Δικαιοσύνη ολιγόρησε απελπιστικά! Και ως σήμερα δεν έχει καν διαλυθεί το Σωματείο αυτό, ούτε έχει βρεθεί ο υπεύθυνος για την ΜΚΟ στην Θεσσαλονίκη (για την οποία επίσης υπεβλήθη μήνυση), με έδρα ακριβώς απέναντι από τα δικαστήρια, που έχει ακριβώς τον ίδιο αποσχιστικό για τα εδάφη της Μακεδονίας σκοπό.

Ζητούμε με την απόφασή Σας να αποτρέψετε τον εθνικό διχασμό και τον διαφαινόμενο εδαφικό διαμελισμό της χώρας, που θα είναι το αποτέλεσμα της εφιαλτικής συμφωνίας που υπέγραψε ο Υπουργός Εξωτερικών, και την οποία σας εκλιπαρούμε και οφείλετε σύμφωνα με το Σύνταγμα και τους Νομούς να ακυρώσετε, ακυρώνοντας την διάλυση της Ελλάδας...

Είναι ξεκάθαρα προβληματική, η αναγνώριση εθνότητας και Γλώσσας (που ούτως η άλλως θα συνέβαινε με μόνη την παραχώρηση του ονόματος), διότι σημαίνει ότι θα εμφανιστεί στο μέλλον δήθεν μειονότητα στην Ελλάδα, με απαιτήσεις για μειονοτικά δικαιώματα κ.λ.π. Για το τι ήδη αντιμετωπίζουμε αναφερόμαστε μόνο στην ΑΠ 1448/2009 Δ' Πολιτικό (εισηγήτρια επ πρ Αρείου Πάγου και νυν υπεύθυνη νομικού γραφείου πρωθυπουργού κα Θάνου). Για όλους τους παραπάνω λόγους η προσβαλλόμενη πράξη του Υπουργού Εξωτερικών μας αφορά άμεσα και προσωπικά και μας θίγει όχι μόνο υλικά και οικονομικά, αλλά και ηθικά.

III. Οι προσβαλλόμενες πράξεις είναι εκτελεστές διοικητικές πράξεις δεκτικές δικαστικής προσφυγής:

1. Με βάση το οργανικό κριτήριο κάθε δήλωση βουλήσεως η οποία προέρχεται από όργανο της εκτελεστικής εξουσίας και η οποία έχει επιτακτικό χαρακτήρα και περιλαμβάνει ρύθμιση αποτελεί διοικητική πράξη. Τα στοιχεία αυτά υπάρχουν εν προκειμένω, διότι ο Υπουργός Εξωτερικών είναι διοικητικό όργανο, η δε υπογραφή του έχει έννομες συνέπειες και στην εσωτερική έννομη τάξη, διότι κατά το άρθρο 18 της Συνθήκης της Βιέννης (Ν.Δ. 402/1974 «Περί κυρώσεως της από 23 Μαΐου 1969 Συμβάσεως της Βιέννης περί του Δικαίου των Συνθηκών και του προσηρτημένου αυτή παραρτήματος, ΦΕΚ Α' 141) από τη στιγμή που υπεγράφη τα όργανα της Ελληνικής Πολιτείας οφείλουν να απέχουν από ενέργειες οι οποίες αντιβαίνουν στο περιεχόμενο της συμφωνίας.

2. Η προσβαλλόμενη πράξη είναι εκτελεστή διοικητική πράξη. Και αυτό και διότι εξ αυτής επέρχεται η ανωτέρω περιγραφείσα υποχρέωση αποχής των κρατικών οργάνων. Επέρχεται δηλαδή άμεση μεταβολή της εννόμου τάξεως, καθώς τα διοικητικά όργανα υποχρεούνται πλέον να ερμηνεύουν την ισχύουσα νομοθεσία κατά τρόπον που να μην θίγει την «συμφωνία». Περαιτέρω επιχείρημα προς τούτο προκύπτει από το επιχείρημα *argumentum a maiore ad minus*, διότι αν είναι δυνατόν το μείζον, να προσβληθεί δικαστικώς το προεδρικό διάταγμα που κυρώνει και επικυρώνει μια διεθνή συμφωνία, είναι δυνατόν και το έλασσον, δηλαδή να προσβληθεί αυτοτελώς η υπογραφή του Υπουργού Εξωτερικών σε μία διεθνή συμφωνία. Στο σημείο αυτό συμφωνεί και η νομολογία του Δικαστηρίου Σας από τα πρώτα χρόνια της λειτουργίας του. Τότε, υπενθυμίζουμε, είχαν προσβληθεί δικαστικώς οι πράξεις που αφορούσαν την Συνθήκη της Άγκυρας με την οποία στο πλαίσιο της αποκαταστάσεως των ελληνοτουρκικών σχέσεων είχε η Ελλάδα παραιτηθεί ουσιαστικά από τις αποζημιώσεις που δικαιούνταν οι πρόσφυγες. Το Δικαστήριο Σας είχε κρίνει ότι υφίσταται εκτελεστή διοικητική πράξη,

απέρριψε όμως τις σχετικές αιτήσεις ακυρώσεως ως στρεφόμενες κατά κυβερνητικών πράξεων.

3. Εν προκειμένω όμως δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι η παρούσα αίτηση ακυρώσεως στρέφεται κατά κυβερνητικής πράξεως. Σύμφωνα με τη νομολογία του Δικαστηρίου Σας κυβερνητικές χαρακτηρίζονται καταρχάς οι πράξεις οι οποίες είτε άπτονται της εσωτερικής κυβερνητικής λειτουργίας (π.χ. διορισμός - αποδοχή παραίτησης κυβέρνησης ή υπουργών) ή της διαχειρίσεως της κατά στενή έννοια πολιτικής εξουσίας (π.χ. διάλυση της Βουλής). Αν και οι πράξεις αυτές είναι κατά το οργανικό κριτήριο εκτελεστές διοικητικές είναι αμφίβολο αν είναι δεκτικές ακυρωτικής προσφυγής υπό την έννοια ότι δεν γεννούν διοικητική διαφορά. Θυμίζουμε ότι ήδη το Δικαστήριο Σας έχει αρνηθεί το χαρακτήρα κυβερνητικής πράξεως σε μείζονας σημασίας πολιτικές αποφάσεις οικονομικής πολιτικής (ΣτΕ 1129-1155/2016 Ολομέλεια, ΣτΕ 237-239/2015 και 425/2015 Ολομέλεια, 1116-1117/2014 Ολομέλεια), ανατρέποντας σχετική παλιότερη νομολογία.

Η δευτέρα κατηγορία κυβερνητικών πράξεων, η οποία μας αφορά και εδώ, είναι οι πράξεις εκείνες που άπτονται των διεθνών σχέσεων της χώρας. Εν προκειμένω το Δικαστήριο Σας έκρινε σε σχέση με την άρνηση χορήγησης άδειας για εκτέλεση κατά αλλοδαπού δημοσίου ότι:

«Επειδή, σύμφωνα με τα προεκτεθέντα, κατά τον σκοπό της θεσπίσεως της ανωτέρω διατάξεως του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας η επέμβαση του Υπουργού Δικαιοσύνης στην διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων εις βάρος αλλοδαπού δημοσίου, με την έκδοση εκ μέρους του σχετικής αδείας, περιορίζεται αποκλειστικά και μόνο στην εκ μέρους του στάθμιση της σκοπιμότητας της λήψεως των μέτρων αυτών από της πλευράς της μη διαταράξεως ή της εξυπηρετήσεως των καλών σχέσεων της Χώρας με την οικεία αλλοδαπή Πολιτεία. Συνεπώς, οι πράξεις, με τις οποίες, κατ' επίκληση της εν λόγω διατάξεως, ενεργείται, όπως αξιούται από τη διάταξη αυτή, στάθμιση των επιπτώσεων στις διεθνείς σχέσεις της Χώρας από τον Υπουργό Δικαιοσύνης, ανάγονται στην διαχείριση της πολιτικής εξουσίας και, ως εκ

τούτου, έχουν τον χαρακτήρα κυβερνητικής πράξεως, κατά την έννοια της διατάξεως του άρθρου 45 παρ. 5 του π.δ/τος 18/1989 (ΦΕΚ 8Α), εκφεύγουν δε του ακυρωτικού ελέγχου του Συμβουλίου της Επικρατείας (πρβλ. ΣΕ 1317/1972). Τούτο δε διότι με τις πράξεις αυτές δεν ασκούνται, εν στενή έννοια, διοικητικές αρμοδιότητες, αλλ' αντιμετωπίζονται, από τα ανώτατα όργανα του Κράτους, πολιτικής φύσεως ζητήματα, αναγόμενα στην διαχείριση προβλημάτων υψίστης σημασίας για την Χώρα. Επομένως, από την φύση τους οι πράξεις αυτές δεν μπορούν να υπάγονται στον ακυρωτικό έλεγχο του Συμβουλίου της Επικρατείας, διότι άλλως ο έλεγχος αυτός θα υπεισέρχεται ανεπίτρεπτα σε πεδίο αμιγώς πολιτικών εκτιμήσεων, που εκφεύγει από το πεδίο του ασκουμένου από το Συμβούλιο Επικρατείας ακυρωτικού ελέγχου. Η κατά τα ανωτέρω δε μη υπαγωγή των κυβερνητικών πράξεων σε δικαστικό έλεγχο, που αφορά σε ελάχιστες κατηγορίες πράξεων, προσδιοριζόμενες, άλλωστε, από το ίδιο το Δικαστήριο, δεν συνάπτεται με την αρνητική προϋπόθεση της ελλείψεως αντανakλαστικών συνεπειών από την εφαρμογή των πράξεων αυτών στην άσκηση ατομικών δικαιωμάτων. Και οι πράξεις αυτές μπορούν να έχουν, όπως κάθε πράξη, επίπτωση σε συνταγματικώς προστατευόμενα ατομικά δικαιώματα ή σε πολιτικά δικαιώματα. Η κατά τα ανωτέρω, όμως, μη υπαγωγή τους στον ως άνω δικαστικό έλεγχο υπαγορεύεται μόνον από την περιγραφείσα φύση τους, δεν συναρτάται δε με τις τυχόν επιπτώσεις και συνέπειές τους και δεν συνδέεται με την βαρύτητα καθεμιάς απ' αυτές. Εξ άλλου, η μη υπαγωγή των πράξεων αυτών σε ευθύ ακυρωτικό έλεγχο ούτε συνεπάγεται την αποδέσμευση του οργάνου που τις εκδίδει από την υποχρέωση τηρήσεως των οικείων συνταγματικών διατάξεων, ούτε αποκλείει την ανόρθωση ενδεχομένων δυσμενών επιπτώσεών τους σε ιδιώτες κατά τρόπους και διαδικασίες που, κατά περίπτωση, προβλέπονται από την έννομη τάξη. Έχει απλώς την έννοια ότι, για τους προεκτεθέντες λόγους, οι πράξεις αυτές δεν υπόκεινται στον συγκεκριμένο έλεγχο. Το γεγονός δε της, υπό τις ως άνω συνθήκες, αδυναμίας ακυρωτικού ελέγχου των εν λόγω πράξεων δεν άγει αναγκαίως στο συμπέρασμα ότι το σύστημα αυτό του ελέγχου προσκρούει στις διατάξεις που κατοχυρώνουν το δικαίωμα πλήρους

και αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας και ότι, κατά συνεκδοχή, πρέπει να υπόκεινται σε ευθύ δικαστικό έλεγχο και οι κυβερνητικές πράξεις, δεδομένου ότι το δικαίωμα αυτό δεν είναι απόλυτο, αλλά υπόκειται σε περιορισμούς, μεταξύ των οποίων και οι εν προκειμένω κρίσιμοι, δηλαδή, εκείνοι που δικαιολογούνται από το νόμιμο σκοπό του σεβασμού των κανόνων του διεθνούς δικαίου και της κυριαρχίας του αλλοδαπού κράτους, οι οποίοι αποτελούν το θεμέλιο της ισότητας των Κρατών και, εντεύθεν, της ομαλότητας των διεθνών σχέσεων (πρβλ. ΑΕΔ 6/2002, ΕΔΔΑ Καλογεροπούλου κατά Ελλάδος της 12.12.2002, και ΕΔΔΑ MacElhinney κατά Ιρλανδίας της 21.11.2001 και Al Adsani κατά Μεγάλης Βρετανίας της 21.11.2001). Επομένως, η προσβαλλόμενη απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης, με την οποία απερρίφθη το αίτημα των αιτούντων, να τους χορηγηθεί άδεια, προκειμένου να προβούν στην λήψη ασφαλιστικών μέτρων επί ακινήτου του Γερμανικού Δημοσίου, κατ' επίκληση λόγων πολιτικών, ως κυβερνητική πράξη, δεν υπόκειται σε αίτηση ακυρώσεως και, για τον λόγο αυτό, η υπό κρίση αίτηση είναι απορριπτέα, ως απαράδεκτη.» (ΣτΕ 2279/1990 Ολομέλεια, σκέψη 6).

Με βάση την ανωτέρω απόφασή του το Δικαστήριο αυτοπεριορίζεται σε σχέση με αποφάσεις που αφορούν την διαχείριση των διεθνών σχέσεων της χώρας διότι κρίνει ότι ο ακυρωτικός έλεγχος στη περίπτωση αυτή μπορεί να οδηγήσει σε έλεγχο σκοπιμότητας της πολιτικής αποφάσεως, πράγμα που από την φύση του απάδει προς τον ακυρωτικό έλεγχο. Ο περιορισμός συναρτάται δηλαδή με την φύση του ακυρωτικού ελέγχου του διοικητικού δικαστή. Είναι χαρακτηριστικό ότι σε όλες τις έννομες τάξεις που έχουν Συνταγματικό Δικαστήριο και οι πράξεις αυτές θα ελέγχονταν δικαστικά.

Το Δικαστήριο Σας όμως έχει θέσει στην εν λόγω απόφαση δύο περιορισμούς σε σχέση με την αναγνώριση μιας πράξεως ως κυβερνητικής: Ο πρώτος είναι το αυτονόητον (έτσι τουλάχιστον νομίζαμε όλοι μας μέχρι σήμερα), ότι υφίσταται, **πρώτον, τήρηση των συνταγματικών διατάξεων και, δεύτερον, δυνατότητα ανορθώσεως των οικονομικών συνεπειών που**

αντανακλαστικά προκύπτουν εκ της χαρακτηριζόμενης ως κυβερνητικής πράξεως.

Και οι δύο αυτές προϋποθέσεις δεν ισχύουν στη προκείμενη περίπτωση και αυτό διότι δεν τίθεται θέμα διαχείρισεως της πολιτικής εξουσίας, αλλά εν προκειμένω τίθενται σοβαρά ζητήματα προστασίας της ίδιας της κρατικής υποστάσεως και του δημοσίου συμφέροντος στην πλέον στενή έννοια του. Ενώ για την οικονομία της Μακεδονίας η ζημία θα είναι τόσο μεγάλη που θα είναι αδύνατον φυσικά να αποζημιωθεί. Πόσο μάλλον όταν διαφαίνεται η μεθόδευση η συμφωνία να μην κυρωθεί με νόμο, αλλά πιθανώς ούτε και με διάταγμα, παρά να θεωρηθεί ως «συμφωνία απλοποιημένης μορφής» και να μην κυρωθεί ποτέ με νόμο ή διάταγμα – όπως συνέβη και με την «Ενδιάμεση Συμφωνία».

Η συμφωνία θίγει τον πυρήνα του δημοσίου συμφέροντος. Το προφανές πρόβλημα είναι η παραχώρηση για χρήση του ονόματος της Μακεδονίας, ισοδυναμεί ουσιαστικά με απαλλοτρίωση του επιθέτου «μακεδονικός», που συνεπάγεται τελικά την παραχώρηση εδαφών.

Το δεύτερο ζήτημα, είναι η εθνότητα αλλά και η γλώσσα, που θα ονομάζεται μακεδονική, ενώ είναι γνωστό σε όλους μας ότι αυτή η γλώσσα **δεν μπορεί να ονομάζεται έτσι**, διότι η μακεδονική διάλεκτος είναι η καθομιλουμένη ελληνική (γλώσσα που δίδαξε ο Αριστοτέλης τον Μέγα Αλέξανδρο) και διότι μακεδονικής εθνότητας είμαστε εμείς, η κατασκευασμένη, διά της προσβαλλομένης, «μακεδονική» εθνότητα αυτή είναι καθαρά τεχνητή και ολέθρια.

Οι υποσημειώσεις ότι πρόκειται για την σλάβικη γλώσσα, ή ότι πρόκειται για διακριτή εθνότητα αυτής των αρχαίων μακεδόνων, αντιλαμβάνεστε ότι δεν θα συνοδεύουν την κατασκευασμένη «μακεδονική γλώσσα» στην καθημερινότητά της, ούτε στην διεθνή κοινή γνώμη θα διευκρινίζεται σε κάθε χρήση των όρων αυτών, ότι άλλος ο αρχαίος μακεδόνας, άλλος ο σύγχρονος καταγόμενος εκ σλάβων μακεδόνας! Κι αν πράγματι είναι άλλος, όπως και είναι, ΓΙΑΤΙ ΕΧΕΙ ΤΟ ΙΔΙΟ ΟΝΟΜΑ μαζί μας, που προκαλεί σύγχυση ως προς την καταγωγή

του, και παραχαράσσει ανεπίτρεπτα την ιστορία, εκ μόνης της χρήσης του ονόματος και τον νομιμοποιεί στην διεκδίκηση των εδαφών μας;

Το τρίτο ζήτημα είναι η απουσία του περίφημου «*erga omnes*» που σημαίνει πρακτικά ότι ενώ η ΠΓΔΜ επισήμως θα αναφέρεται ως «Δημοκρατία της Βόρειας Μακεδονίας» στην πραγματικότητα θα μπορούν να ονομάζονται όπως θέλουν εσωτερικά, αλλά και εξωτερικά όλοι τους αποκαλούν σκέτο Μακεδονία! (άρα όταν έλεγαν *erga omnes* εννοούσαν προς την Ελλάδα και τον Ελληνικό λαό και την πραγματική Μακεδονία και τους πραγματικούς Μακεδόνες να ισχύει ως «Μακεδονία» η ψευδεπίγραφη ονομασία του γειτονικού κράτους.

Επιπλέον, θα πρέπει να τηρείται η συνταγματικά προδιαγεγραμμένη διαδικασία. Το Σύνταγμα, μέσω του άρθρου 103, απαιτεί οι διοικητικές αποφάσεις να διεκπεραιώνονται από μονίμους δημοσίους υπαλλήλους. Εν προκειμένω, είναι γνωστό ότι πλην ενός υπαλλήλου του Κλάδου Εμπειρογνομόνων (που συνέταξε μην όντας νομικός το αρχικό σχέδιο) δεν υπήρξε ενεργή συμμετοχή των υπαλλήλων του Διπλωματικού Κλάδου ή της Ειδικής Νομικής Υπηρεσίας οι οποίοι τελικώς πληροφορήθηκαν το περιεχόμενο της «συμφωνίας» από τα ΜΜΕ. Η όλη διαδικασία έγινε εντός του Γραφείου Υπουργού και από αναρμόδια όργανα!

Επιπλέον, ο Υπουργός Εξωτερικών δεν πήρε έγκριση ούτε από το Υπουργικό Συμβούλιο ούτε από την Βουλή (όπως θα έπρεπε), αλλά εμφανίσθηκε να ενήργησε μόνος του. Αναρμοδίως υπέγραψε διεθνή συνθήκη. Η παρουσία του Πρωθυπουργού του δίνει πολιτική κάλυψη όχι όμως και νομική – ιδίως όταν δεν υπάρχει καμία σαφής κυβερνητική πλειοψηφία επί του συγκεκριμένου θέματος, αλλά αντιθέτως ο κυβερνητικός εταίρος, απαραίτητος για τον σχηματισμό της επισήμως δηλώνει την αντίθεσή του στην παραχώρηση του ονόματος.

Αλλά και οι οικονομικές συνέπειες της συμφωνίας είναι δυσθεώρητες καθώς πλέον οποιαδήποτε ελληνικό προϊόν προερχόμενο από την Μακεδονία θα έχει να αντιμετωπίσει «μακεδονικά προϊόντα», ενώ είναι βέβαιο ότι θα υπάρξουν

αμφισβητήσεις ελληνικών σημάτων και επωνυμιών προϊόντων και επιχειρήσεων.

IV. Λόγοι ακυρώσεως:

Η προσβαλλόμενη είναι παράνομη λόγω παράβασης ουσιώδους τύπου της διαδικασίας, παράβασης νόμου, και κακής χρήσεως διακριτικής ευχερείας και παράβαση της αρχής της αναλογικότητας. Ειδικότερα:

1. α. Η συμφωνία παραβιάζει **το άρθρο 27 του Σ.** Η εν λόγω διάταξη ναι μεν αναφέρεται σε αλλαγή των ορίων της επικράτειας, αλλά είναι προφανές ότι η αλλαγή γεωγραφικών όρων οι οποίοι ανάγονται σε αρχαίους χρόνους και η απαλλοτρίωση αυτών απαιτεί **προηγούμενη** έγκριση της Βουλής και μάλιστα αυξημένη πλειοψηφία. Εν προκειμένω μάλιστα τίθεται και ζήτημα ενόψει της επερχόμενης σιωπηλής μεταβολής των όρων της σειράς διεθνών συμφωνιών, όπως το ελληνοσερβικό Πρωτόκολλο των Αθηνών της 5-5-1913, η ελληνοσερβική Συμφωνία της 1-6-1913, το Οριοθετικό Πρακτικό της 21-7-1913 και η Συνθήκη Βουκουρεστίου της 28-7-1913 (ΓενΚωδικ σελ. 152), στις οποίες γίνεται καθορισμός των συνόρων και ορίζεται ως Μακεδονία μόνο τα παραχωρούμενα στην Ελλάδα εδάφη.

β. Όπως προαναφέρθηκε, η συμφωνία δεν αποτέλεσε αντικείμενο προετοιμασίας και επεξεργασίας από τους **αρμόδιους υπηρεσιακούς παράγοντες του Υπουργείου Εξωτερικών**, σύμφωνα με τα αναφερόμενα στο άρθρο 5 και 16 του Ν. 3566/2007 (ΦΕΚ Α' 117) με τον οποίο κυρώθηκε ο Οργανισμός του Υπουργείου Εξωτερικών. Δεν υπήρξε επεξεργασία της συμφωνίας από την αρμόδια Ειδική Νομική Υπηρεσία του Υπουργείου Εξωτερικών, αλλά από εξωυπηρεσιακούς παράγοντες (καθηγητές στην καλύτερη των περιπτώσεων) άνευ εμπειρίας στην διατύπωση διεθνών κειμένων. Για το λόγο αυτό υπάρχουν πολλές και σοβαρότατες παραλείψεις που δεν διασφαλίζουν την ελληνική πλευρά. Έτσι π.χ. δεν προβλέπεται ότι σε

27

περίπτωση που η συμφωνία δεν κυρωθεί τελικά, ουδέν δικαίωμα προκύπτει στο πλαίσιο μελλοντικής διαπραγμάτευσης.

γ. Παραβιάστηκε η θεμελιώδης αρχή της λαϊκής κυριαρχίας άρθρο 1 παρ 2 και 3. Το πολίτευμά μας είναι προεδρευομένη κοινοβουλευτική δημοκρατία, αλλά οφείλουν όλες οι εξουσίες να πηγάζουν από τον λαό και να υπάρχουν υπέρ αυτού και του έθνους, όπως ορίζει το Σύνταγμα (δηλαδή η κυβερνητική πολιτική οφείλει να είναι έκφραση της λαϊκής κυριαρχίας κάθε στιγμή).

Η δε λαϊκή κυριαρχία, δεν τεκμαίρεται δια της εκλογικής ανάδειξης μίας κυβέρνησης, όταν σύσσωμος ο ελληνικός λαός, έχει απαιτήσει διεξαγωγή δημοψηφίσματος για κρίσιμο εθνικό θέμα, σύμφωνα με το άρθρο 44 παρ 2, με παλλαϊκά συλλαλητήρια, με εξώδικα, με μηνύσεις κατά του υπουργού, και με σφοδρές αντιδράσεις ήδη μετά την υπογραφή της συμφωνίας.

Η ανάδειξη μίας κυβέρνησης μετά από εκλογές δεν σηματοδοτεί λευκή εντολή εκπροσώπησης του ελληνικού λαού κατά το δοκούν το προσωπικό, μίας κυβέρνησης ή ενός υπουργού. Οφείλει να εφαρμόζει το πρόγραμμά της η κυβέρνηση, αυτό για το οποίο εξελέγη. Η από τον Ιανουάριο του 2015 σύμπραξη των δύο κυβερνώντων πολιτικών σχηματισμών, διαβεβαίωνε τον ελληνικό λαό, ότι συμφωνία για παραχώρηση του ονόματος της Μακεδονίας δεν θα υπογραφόταν ποτέ. Πολλώ δε μάλλον, που ήδη κατά την υπογραφή της προσβαλλόμενης ο εις εκ των κυβερνητικών εταίρων δεν αποδεχόταν την υπογραφή της συμφωνίας αυτής, άρα δεν υπήρχε δεδηλωμένη αναφορικά με το ζήτημα αυτό, ξεκάθαρα.

Αλλά ακόμα και με κυβερνητική πλειοψηφία, ποτέ χωρίς δημοψήφισμα δεν νοείται η υπογραφή διεθνούς συνθήκης διά της οποίας νομιμοποιείται η επιβουλή της εδαφικής μας ακεραιότητας. Ούτε καν με δημοψήφισμα δεν είναι νοητή η αυτοκατάργηση του κράτους, η παράδοση εδαφών.

2. α. Παραβιάστηκαν σειρά συνταγματικών διατάξεων, και ιδίως το άρθρο 1 παρ. 3 στο οποίο σαφώς ορίζεται ότι η άσκηση της εξουσίας γίνεται και «υπέρ του Έθνους». Στην έννοια του Έθνους ενυπάρχουν όλες οι εθνικές τοπικές ταυτότητες, μεταξύ των οποίων και των Μακεδόνων Ελλήνων. Επιπλέον,

θίγεται και το Έθνος ως σύνολο, υπό την έννοια της διαχρονίας ιστορίας και πολιτισμού. Αγνοήθηκε η σχετική συνταγματική επιταγή και ήδη γίνεται λόγος από επίσημα χείλη για «Βορειοελλαδίτες» (Βόρειο κομμάτι της Ελλάδας αποκάλεσε την Μακεδονία ο πρωθυπουργός) και όχι για «Μακεδόνες». Περαιτέρω, θίγεται και το άρθρο 108 παρ. 1 του Σ., καθώς η συμφωνία αποκόπτει τον απόδημο ελληνισμό από ένα ουσιώδες στοιχείο της ιστορίας και του πολιτισμού του. Οι απόδημοι Μακεδόνες βλέπουν την ταυτότητα τους να την διεκδικούν άσχετοι που κανένα δικαίωμα δεν έχουν στον ελληνικό πολιτισμό που έφτιαξε η Μακεδονία και καμία σχέση δεν έχουν με την ιστορία της. Οι συνέπειες είναι πιο έντονες στα παιδιά της δεύτερης και τρίτης γενιάς που βλέπουν την τοπική ελληνική τους ταυτότητα να χάνεται και αποκόπτονται έτσι από ουσιώδες στοιχείο της πολιτιστικής τους κληρονομιάς.

β. Θίγονται σειρά ατομικών δικαιωμάτων και ιδίως το άρθρο 2 παρ. 1 του Σ. και 5 παρ. 1 του Σ. Διότι επέρχεται μείωση της αξίας και προσβολή της προσωπικότητας των Μακεδόνων Ελλήνων λόγω της αφαιρέσεως ουσιώδους στοιχείου της πολιτιστικής τους ταυτότητας, δηλαδή της ίδιας της ονομασίας τους. Επίσης, ειδικά ως προς το πέμπτο από εμάς, θίγεται και η οικονομική ελευθερία, αλλά και τα περιουσιακά δικαιώματα των μελών μας (άρθρο 1 του Πρώτου Προσθέτου Πρωτοκόλλου της ΕΣΔΑ), διότι επέρχεται βλάβη σε ήδη κατοχυρωμένα σήματα και εμπορικές επωνυμίες χωρίς να υπάρχει μέριμνα για την όποια προστασία τους. Είναι βέβαιο (διότι έχει συμβεί στο παρελθόν) ότι θα αμφισβητηθεί η προέλευση των προϊόντων μας, ότι δεν θα μπορούμε να προωθήσουμε ο,τιδήποτε φέρει την λέξη «μακεδονικό». Και αν το πράττουμε, αυτό θα γίνεται με δικαστικούς αγώνες και πολλές θυσίες. Από την άποψη αυτή όχι μόνο δεν καλυτερεύουν οι σχέσεις μας με τον λαό της πΓΔΜ αλλά αρχίζει σειρά συγκρούσεων.

3. Τέλος, υπήρξε κακή χρήση της διακριτικής ευχερείας και της αρχής της αναλογικότητας, διότι αν και υπήρχε σαφώς η δυνατότητα προστασίας στοιχειωδώς των περιουσιακών μας στοιχείων και της πολιτιστικής μας

ταυτότητας, άλλως η αποχή από κάθε ενέργεια, ο Υπουργός Εξωτερικών προχώρησε σε υπογραφή – χωρίς μάλιστα να υπάρχει σχετική εξουσιοδότηση από την Βουλή.

Επειδή η παρούσα αίτησή μας είναι απολύτως εμπρόθεσμη, αρμόδιο είναι το Δικαστήριο Σας,

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΑΝΩΤΕΡΩ ΛΟΓΟΥΣ

και όσους επιφυλασσόμαστε να προσθέσουμε με δικόγραφο προσθέτων λόγων και με ρητή επιφύλαξη κάθε δικαιώματος μας

ΑΙΤΟΥΜΑΣΤΕ

1. Να κριθεί παραδεκτή και να γίνει δεκτή ως βάσιμη και αληθής η παρούσα αίτησή μας.
2. Να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη και οι συμπροσβαλλόμενες πράξεις ή παραλείψεις.
3. Να καταδικαστεί το Δημόσιο στην καθόλα δικαστική μας δαπάνη, περιλαμβανομένης της αμοιβής του δικηγόρου μας.

Ως αντίκλητο ορίζουμε την υπογράφουσα την αίτησή μας δικηγόρο.

Αθήνα 28/6/2018

Η πληρεξούσια δικηγόρος

ΕΙΡΗΝΗ Ν. ΜΑΡΟΥΠΙΑ

Γ. Επειδή η χορήγηση της αιτουμένης αναστολής εκτελέσεως δεν αντίκειται προς δημόσιο ή γενικότερο συμφέρον. Αντιθέτως εκ της χορηγήσεως αναστολής προστατεύεται το δημόσιο συμφέρον και η ουσία της Ελληνικής Πολιτείας.

Επειδή από την εκτέλεση της προσβαλλομένης πράξεως θα υποστούμε ανεπανόρθωτη ηθική βλάβη, η οποία δεν θα δύναται να επανορθωθεί εις
30

περίπτωση ευδοκιμήσεως της κατ' αυτής αιτήσεως ακυρώσεως, διότι η εφαρμογή των προσβαλλομένων διατάξεων θα έχει, μεταξύ άλλων, ως συνέπεια την δημιουργία νομικών και πραγματικών καταστάσεων που δεν θα μπορούν ευχερώς – ή και καν - να ανατραπούν.

Επειδή η προσφυγή μας είναι προδήλως βάσιμη και εις κάθε περίπτωση δεν είναι προδήλως αβάσιμη.

Επειδή οι προσβαλλόμενες διατάξεις είναι προδήλως παράνομες όπως αναλυτικά εκτίθεται στην αίτηση ακυρώσεως και στην οποία και παραπέμπουμε.

Επειδή εν' όψει των ανωτέρω συντρέχει, εν προκειμένω, νόμιμος λόγος χορηγήσεως και προσωρινής αναστολής/προσωρινού μέτρου κατόπιν προσωρινής διαταγής, έως την συζήτηση και κρίση της παρούσης αιτήσεως, καθόσον αυτή είναι επείγουσα ως καθοριστική της υπηρεσιακής μας κατάστασης.

Επειδή αιτούμαστε την ακρόαση κατά την εκδίκαση της παρούσης αιτήσεως αναστολής και του αιτήματος προσωρινής διαταγής.

Επειδή η αίτηση μας είναι νόμιμη, βάσιμη και αληθής, ασκείται δε νομοτύπως και εμπροθέσμως, πρέπει να γίνει αυτή δεκτή καθ' όλο το περιεχόμενό της.

ΔΙΑ ΤΑΥΤΑ

και όσα τυχόν θα προσθέσουμε, καταθέτοντας ιδιαίτερο υπόμνημα προσθέτων λόγων και επιφυλασσόμενοι ρητώς κάθε δικαιώματός μας

ΑΙΤΟΥΜΑΣΤΕ

1. Να κριθεί παραδεκτή, να εξετασθεί ως προς το βάσιμο και να γίνει δεκτή η παρούσα αίτηση στο σύνολο της.
2. Να ανασταλεί η εκτέλεση έναντι ημών των προσβαλλομένων διατάξεων και των συμπροσβαλλομένων πράξεων και παραλείψεων μέχρι της εκδόσεως αποφάσεως επί της αιτήσεως ακυρώσεως μας, ή άλλως να χορηγηθεί οποιοδήποτε κατά τη κρίση του Δικαστηρίου Σας προσήκον κατάλληλο μέτρο.
3. Να μας χορηγηθεί ακρόαση κατά την εκδίκαση της παρούσης αιτήσεως και του αιτήματος προσωρινής διαταγής.

4. Να διαταχθεί με προσωρινή διαταγή προσωρινή αναστολή εκτελέσεως της προσβαλλομένης πράξεως μέχρι την έκδοση αποφάσεως του Δικαστηρίου σας επί της παρούσης αιτήσεως, ή άλλως να διαταχθεί οποιοδήποτε κατάλληλο μέτρο.

5. Να επιβληθεί εις βάρος του Δημοσίου η καθόλα δικαστική μου δαπάνη.

Ως αντίκλητον ορίζουμε την υπογράφουσα δικηγόρο

Αθήνα, 28/6/2018

Η Πληρεξουσία Δικηγόρος

ΕΙΡΗΝΗ Ν. ΜΑΡΟΥΠΙΑ